

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg er bange for, at det forslag, når man taler om forældelsesfrister, er et plaster på en stor flænge i benet. Det, det drejer sig om her, er jo bl.a. at kigge på det, der nu sker i Region Midtjylland, hvor grundideen i det projekt er at foretage en automatisk underretning om muligheden for erstatning på baggrund af en samkøring af Landspatientregisteret og de data, der ligger der, og så de diagnoser, der ligger i pensionsselskabernes medlemsregister. Man prøver altså på fra to sider – med informationerne om den kritiske sygdom fra den ene side og pensionsselskaberne fra den anden side – om man i det krydsfelt kan ramme de patienter, der har en forsikring, samtidig med at de får en kritisk sygdom. Hvis vi kunne få det til at køre sammen, og det kan jeg selvfølgelig ikke sige på nuværende tidspunkt om vil lykkes, er det da noget af det, jeg vil prøve at give mere opmærksomhed.

For vi taler altså om personfølsomme oplysninger, og derfor synes jeg, det er vigtigt, at håndteringen af de personfølsomme oplysninger, der nu findes i de her systemer, foregår på en måde, så oplysningerne om de patienter, der er ramt af kritisk sygdom, ikke kommer til at ligge forskellige steder.

Jeg tror, at vi alle sammen her i salen i dag ved, at det er en sag, vi er nødt til at give noget mere opmærksomhed, for vi vil alle sammen gerne have den her sag løst.

Kl. 16:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Niels Sindal.

Kl. 16:44

Niels Sindal (S):

Jamen det lyder godt. Inden jeg som forslagsstiller får lov til at holde min tale, er ministeren på vej i den rigtige retning.

Men jeg vil gerne følge op på det, hr. Kamal Qureshi var inde på. Situationen for nogle lidelser er jo den, at når lidelsen bliver erkendt, kan man – om jeg så må sige – helbredes og være på arbejdsmarkedet i 10 år. Så kan lidelsen blusse op igen, og så kan den blive livstruende.

Uden at gå i detaljer med, hvilke lidelser det er, vil jeg sige, at der er adskillige patientorganisationer, der kan godtgøre, at når folk så kommer, når lidelsen er blevet livstruende, er sagen forældet. Det er jo nøjagtig i det krydsfelt, vi befinder os, når vi skal diskutere det. Der er jeg enig med hr. Kamal Qureshi i, at hvis ikke vi kan

finde frem til det, er det ikke kun et spørgsmål om oplysning. For man kan være oplyst på et ret højt niveau, når man er rask og rørig og bliver opereret og går på arbejdsmarkedet, men så kan lidelsen desværre blusse op efter 5-6 år, og så er sagen forældet. Det er det, vi taler om, når vi fremsætter det her forslag.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:45

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg forstår helt hr. Niels Sindals bemærkninger. Det er jo et partsindlæg for det beslutningsforslag, der ligger. Som jeg har sagt, har jeg stor sympati for det, der ligger bag forslaget, men jeg må bare sige, at jeg ikke føler, at det her er den rigtige måde at løse det her på. Kunne man komme med et indgreb med mere information? Jo, det er godt. Kan man komme med noget mere om forældelsesfrister, og er det noget, der hjælper i den sidste ende?

Jeg tror, at vi skal se, om ikke vi kan gribe fat om nældens rod i den her sag og sørge for, at de mennesker, der er blevet ramt af kritisk sygdom, og som har en forsikring, også får en forsikringssum udbetalt. Det er vel det, det i den sidste ende går ud på. Jeg tror, at det er det, som de fleste, der sidder i den her sal, har som mål for det her. Det kan være store beløb, det kan være mellem 50.000 kr. og 500.000 kr., som folk går glip af. Men man skal jo også vide, at sagen skal anmeldes, for hvis ikke man ved, at sagen skal anmeldes, er det jo svært at få noget i erstatning.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Der er ikke flere spørgsmål. Den næste ordfører er hr. Jacob Jensen.

Kl. 16:46

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Jeg vil, som ministeren også gjorde, starte med at udtrykke min sympati for forslaget, som ligger her, hvor man vil forsøge at gøre det lettere at sikre den udbetaling til kritisk syge, som de har krav på i forhold til et erstatningsspørgsmål.

Jeg vil også sige, at jeg ikke synes, at der umiddelbart er noget, der tyder på, at problemstillingen drejer sig om, at et krav – hvis der er et krav – ikke bliver opfyldt af forsikringsselskaberne. Var det tilfældet, var det jo en helt anden problematik, så var det jo nærmest et domstolsspørgsmål, og så skulle vi ind og kigge på, om